

گزارش

به بهانه جدایی دیو گوستا از اتلتیکومادرید پایان تلخ برای یک بازگشت هیجان انگیز

تابستان سال ۲۰۱۷ زمانی که اعلام شد دیو گوستا از جلیسی به اتلتیکومادرید برمی گردد، هواداران کلی از بابت بازگشت قهرمان شان هیجان زده شدند. اتلتیکومادرید در آن زمان به دلیل محرومیتش از سوی فیفا تا ماه آلتویه اجازه خرید بازیکن جدید نداشت و به همین دلیل کاستا هم مجبور شد در سه ماه اول حضورش در این تیم تنها تمرین کند و منتظر باشد که محرومیت تیمش به پایان برسد و او اجازه ببوستن به روخی بلانکورا پیدا کند.

البته او به چنین تمرین طولانی مدتی هم نیاز داشت چرا که از دوری بیض فصل جلیسی را به خاطر اعتناش بعد از اختلاف پیدا کردن با سرمربی وقت، آنتونیو کونته به طور کامل از دست داده بود. کونته گفته بود که کاستا را نمی خواهد و او هم به کشورش برزیل برگشت و تا زمانی که انتقالش به اتلتیکومادرید قطعی نشد، به اروپا برگشت.

وقتی که او به اتلتیکومادرید برگشت تصور می شد که او این تیم را دوباره به یک مدعی جدی برای قهرمانی تبدیل کند. به هر حال هواداران قراموش نکرده بودند که او چه نقش بزرگی در قهرمانی تیم شان در لالیگا در سال ۲۰۱۱ ایفا کرده بود. او آن زمان گفت که تنها می خواهد به اتلتیکو برگردد چرا که باور داشت دیو گوستا سیمونه هنوز هم به او توانایی هایش ایمان دارد. کاستا در آن سه ماه سخت تمرین کرد و ۱۰ کیلو اضافه وزنی که پیدا کرده بود را کم کرد.

زمانی که کاستا در نهایت با بیراهن اتلتیکومادرید به زمین بازی برگشت، او کسی را نامید نکرد. او همان کاستای قبل بود. او در همان بازی گل زد. یک ضربه آرنج زد، در رختکن درگیر شد و در ۷۰ دقیقه حضورش در زمین کارت قرمز گرفت. با این حال کاستا در اولین بازی خود در لالیگا پس از بازگشت به اتلتیکومادرید به این تیم کمک کرد که خافه را با نتیجه ۲ بر صفر شکست دهد. کارت زرد دومی که او در آن بازی گرفت و به خاطرش اخراج شد صرفاً به خاطر شیره زدن به میان هواداران پس از به تمر رساندن گل بود و برای سیمونه

کاستا بعد از شش ماه اولین بازی اش را می خواست اما او را با هواداران جشن بگیرد. این بازی برای او یک بازی احساسی بود. البته حق با سیمونه بود. آن بازی یک بازی احساسی بود اما شاید تصمیم او بیش از اندازه احساسی بود. دوره های دوم حضور یک بازیکن در تیمی که قبل از آن درخشید، معمولاً به ندرت مانند دوره اول می شود. کافی است اگر تریل بیل برسیه. بعضی از ما چمان با بالا رفتن سن شان بهتر می شوند چون سرعت تصمیم گیری شان زدن ضربه پایانی بالا می رود و تجربه بیشتری برای این کار پیدا می کنند. البته این فاعده شامل بازیکنانی می شود که بیش از قدرت بدنی شان از فکرشان برای فوتبال بازی کردن کمک می گیرند. کاستا تا همین روزها در دست آن بازیکنان نیست. علاوه بر این، با ورود رقیبی جدی برای او به اتلتیکو مانند لوئیس سوارس، کاستا دیگر برای خودش شانسیتی جهت بازگشت به روزهای اوج قابل نبود. برای کاستا گذر سال ها فقط به معنای سخت شدن کارش بود. سلاح او در سال های اوجش، قدرت بدنی و سرعت بالا برای تعقیب کردن توپ، تصاحب آن و در هم شکستن خطوط دفاعی حریف بود اما این قدرت او گذر گذر سال ها کاهش پیدا کرد.

در این فصل او و سوارس در بازی مقابل سلتاویگوا با هم به یک میدان فرستاده شدند و همکاری شان منجر به گل اول بازی شد. اگر در اوج می بودند، زوج آنها غیرقابل مهار می شد اما در نیمه دوم، همکاری آنها خیلی یوده به پایان رسید چرا که کاستا در تعقیب یک توپ برای سائتر آن روی محوطه قدم - که البته سوارس نتوانست از آن استفاده کند - دچار کشیدگی عضله هسترنینگ شد و به دلیل آن برای مدتی طولانی خانه نشین بود. بعد از آن هم مشکلات دیگری مانند ابتلا به کرونا برای او رخ داد که کارش را سخت تر کرد و سبب شد که او از زمان مصدومیتش مقابل سلتا تاها ۳۸ دقیقه برای اتلتیکومادرید بازی کند.

امسال به نظر می رسد که اتلتیکومادرید دوباره شانس قهرمانی در لالیگا را دارد که اگر اینطور می شد، کاستا می توانست با یک خاطره خوش دیگر از اتلتیکومادرید جدا شود اما او ترجیح داد منتظر چنین اتفاقی نماند و شانس خود را برای احیای دوران بازیگری اش در تیمی دیگر امتحان کند. به هر حال کاستا همیشه به عنوان یکی از بهترین مهاجمان توک تاریخ اتلتیکومادرید به یاد سیره خواهد شد، کسی که ۲۷ گلش برای این تیم نقش زیادی در آخرین قهرمانی روخی بلانکو داشت اما حتی بزرگترین طرفداران او هم قبول دارند که روزهای او به پایان رسیده است

منبع: دلیلی میل

گزارش

اولکسی نوویکوف یک ورزشکار معمولی نیست، او فردی توهمند است که رسماً به عنوان قوی ترین فرد جهان شناخته می شود. نوویکوف در مسابقات فلوریدا در نوامبر این عنوان را کسب کرد و توانست رقبایا شکست دهد.

نوویکوف ۲۴ ساله برای اینکه قوی ترین فرد دنیا شود، از خودگذشنگی های بسیاری کرده است و از جمله تمرینات سختگیرانه دارد که در آنها، روزانه هفت هزار کالری می سوزاند. این ورزشکار و کربانی رکوردهای خارق العاده های هم به نام خود ثبت کرده است.

او ۱۳۶ کیلوگرم وزن دارد و ۱۸۵ سانتیمتر قد. او برای اینکه در تمرینات موفق باشد، رژیم غذایی خاصی دارد و روزانه شش وعده غذا می خورد که معادل پنج تا هفت هزار کالری است تا بتواند انرژی لازم برای حضور در تمرینات را داشته باشد.

نوویکوف گفته است: «در یک فصل معمول تمرین، روزانه تقریباً ۷ تا ۵ هزار کالری غذا می خورم. من گوشت، تخم مرغ، هریسه و سبزی زیادی مصرف می کنم. این وعده های غذایی من بسیار حجیم و زیاد هستند اما در کل، تنها غذای سالم مصرف می کنم و نه شکر می خورم و نه نوشابه و نه محصولاتی که برای بدن مضر هستند.»

او در جریان مسابقات قوی ترین مردان جهان در سال ۲۰۲۰، تنها دو وعده در روز غذا خورد و به همین دلیل شش کیلو از وزنش کم شد. این ورزشکار او کربانی می گوید که دلیل کم شدن اشتهاش و کاهش وعده های غذایی اش این بوده که مجبور بوده غذای آمریکایی مصرف کند و پیش از فینال، شکمش به دلیل مصرف این غذاها

بزرگ می شد. او این تیم را دوباره به یک مدعی جدی برای قهرمانی تبدیل کند. به هر حال هواداران قراموش نکرده بودند که او چه نقش بزرگی در قهرمانی تیم شان در لالیگا در سال ۲۰۱۱ ایفا کرده بود. او آن زمان گفت که تنها می خواهد به اتلتیکو برگردد چرا که باور داشت دیو گوستا سیمونه هنوز هم به او توانایی هایش ایمان دارد. کاستا در آن سه ماه سخت تمرین کرد و ۱۰ کیلو اضافه وزنی که پیدا کرده بود را کم کرد.

زمانی که کاستا در نهایت با بیراهن اتلتیکومادرید به زمین بازی برگشت، او کسی را نامید نکرد. او همان کاستای قبل بود. او در همان بازی گل زد. یک ضربه آرنج زد، در رختکن درگیر شد و در ۷۰ دقیقه حضورش در زمین کارت قرمز گرفت. با این حال کاستا در اولین بازی خود در لالیگا پس از بازگشت به اتلتیکومادرید به این تیم کمک کرد که خافه را با نتیجه ۲ بر صفر شکست دهد. کارت زرد دومی که او در آن بازی گرفت و به خاطرش اخراج شد صرفاً به خاطر شیره زدن به میان هواداران پس از به تمر رساندن گل بود و برای سیمونه

کاستا بعد از شش ماه اولین بازی اش را می خواست اما او را با هواداران جشن بگیرد. این بازی برای او یک بازی احساسی بود. البته حق با سیمونه بود. آن بازی یک بازی احساسی بود اما شاید تصمیم او بیش از اندازه احساسی بود. دوره های دوم حضور یک بازیکن در تیمی که قبل از آن درخشید، معمولاً به ندرت مانند دوره اول می شود. کافی است اگر تریل بیل برسیه. بعضی از ما چمان با بالا رفتن سن شان بهتر می شوند چون سرعت تصمیم گیری شان زدن ضربه پایانی بالا می رود و تجربه بیشتری برای این کار پیدا می کنند. البته این فاعده شامل بازیکنانی می شود که بیش از قدرت بدنی شان از فکرشان برای فوتبال بازی کردن کمک می گیرند. کاستا تا همین روزها در دست آن بازیکنان نیست. علاوه بر این، با ورود رقیبی جدی برای او به اتلتیکو مانند لوئیس سوارس، کاستا دیگر برای خودش شانسیتی جهت بازگشت به روزهای اوج قابل نبود. برای کاستا گذر سال ها فقط به معنای سخت شدن کارش بود. سلاح او در سال های اوجش، قدرت بدنی و سرعت بالا برای تعقیب کردن توپ، تصاحب آن و در هم شکستن خطوط دفاعی حریف بود اما این قدرت او گذر گذر سال ها کاهش پیدا کرد.

در این فصل او و سوارس در بازی مقابل سلتاویگوا با هم به یک میدان فرستاده شدند و همکاری شان منجر به گل اول بازی شد. اگر در اوج می بودند، زوج آنها غیرقابل مهار می شد اما در نیمه دوم، همکاری آنها خیلی یوده به پایان رسید چرا که کاستا در تعقیب یک توپ برای سائتر آن روی محوطه قدم - که البته سوارس نتوانست از آن استفاده کند - دچار کشیدگی عضله هسترنینگ شد و به دلیل آن برای مدتی طولانی خانه نشین بود. بعد از آن هم مشکلات دیگری مانند ابتلا به کرونا برای او رخ داد که کارش را سخت تر کرد و سبب شد که او از زمان مصدومیتش مقابل سلتا تاها ۳۸ دقیقه برای اتلتیکومادرید بازی کند.

امسال به نظر می رسد که اتلتیکومادرید دوباره شانس قهرمانی در لالیگا را دارد که اگر اینطور می شد، کاستا می توانست با یک خاطره خوش دیگر از اتلتیکومادرید جدا شود اما او ترجیح داد منتظر چنین اتفاقی نماند و شانس خود را برای احیای دوران بازیگری اش در تیمی دیگر امتحان کند. به هر حال کاستا همیشه به عنوان یکی از بهترین مهاجمان توک تاریخ اتلتیکومادرید به یاد سیره خواهد شد، کسی که ۲۷ گلش برای این تیم نقش زیادی در آخرین قهرمانی روخی بلانکو داشت اما حتی بزرگترین طرفداران او هم قبول دارند که روزهای او به پایان رسیده است

منبع: دلیلی میل

دچار مشکل شده است: «در این رقابت ها مشکلی داشتم، چون در آمریکا به نظرم غذاها برایم خوب نبودند.» او البته به این هم اشاره کرد که آب در آمریکا متفاوت با کشورش است: «آب این کشور هم متفاوت است و معده ام مشکل پیدا کرد.»

نوویکوف با وجود این رژیم سخت، گاهی هم از دستور غذایی خود سرپیچی می کند و بیستنی می خورد: «من هر چه دوست داشته باشم می خورم. گاهی چیزهای شیرین می خورم، ولی عاشق بیسکویت هستم که میان وعده مورد علاقه من است. من بیستنی را هم واقعاً دوست دارم. خیلی بیستنی نمی خورم اما هر چه دوست داشته باشم می خورم.»

او در جریان مسابقات قوی ترین مردان جهان در نوامبر، توانست به رکوردیان پال سیگمارسون در سال ۱۹۸۴ دست یابد و در کنار او، رکورد جوان ترین قهرمان این تورنمنت را از آن خود کند.

نگاهی به نوویکوف، قوی ترین مرد جهان در سال ۲۰۲۰

اودر جریان یک تورنمنت، رکورد بلند کردن دمبل ۱۰۰ کیلوپی را هم از آن خود کرد. او این دمبل را با ریا یک دست بالای شانه اش برد. آن هم در ۷۵ ثانیه

نوویکوف همچنین رکورد جهانی زدن وزنه در این تورنمنت را که متعلق به سال ۱۹۸۳ بود پشت سر گذاشت. او یک میله ۵۳۷ کیلوگرمی را به اندازه ۳۸ سانتیمتر از زمین بلند کرد.

چیزی که عجیب بود این بود که او برای این کار، تنها یک بار تمرین کرده بود اما توانست رکورد دنیا را جابه جا کند. اما قدرت او تنها در این رکورد خلاصه نمی شود و او رکوردهای عجیب دیگری هم دارد. او در جریان یک تورنمنت دیگر در ماه مه، رکورد بلند کردن دمبل ۱۰۰ کیلوپی را هم از آن خود کرد. او این دمبل را ۱۱ بار با یک دست بالای شانه اش برد، آن هم در ۷۵ ثانیه.

نوویکوف پس از آنکه در ۲۰۲۰ قهرمان شد، اشک ریخت. او گفت: «بی نهایت خوشحال بودم و کمی هم گریه کردم. فوق العاده بود و هنوز کاملاً درکش نکرده ام که چطور قهرمان شدم.»

او درباره انگیزه های روزانه اش می گوید: «من عاشق کاری که انجام می دهم هستم و نیازی به انگیزه اضافه ندارم. به نظرم اگر در ورزش نیازی به این داشته باشید که به خودتان انگیزه بدهید، معنی اش این است که ورزشی را انتخاب کرده اید که مناسب شما نیست.»

منبع: سان

در یک فصل معمول ترین، روزانه تقریباً ۷ تا ۵ هزار کالری غذا می خورم. من گوشت، تخم مرغ، هریسه و سبزی زیادی مصرف می کنم. این وعده های غذایی من بسیار حجیم و زیاد هستند اما در کل، تنها غذای سالم مصرف می کنم و نه شکر می خورم و نه نوشابه و نه محصولات می خورم که برای بدن مضر هستند

اودر جریان یک تورنمنت، رکورد بلند کردن دمبل ۱۰۰ کیلوپی را هم از آن خود کرد. او این دمبل را با ریا یک دست بالای شانه اش برد. آن هم در ۷۵ ثانیه

ریسک روی آقبای جنجالی

توماس توخل از باری سن زمین اخراج شده اما با وجود شخصیت پر تنش و لجوجش، قطعاً یک شغل دیگر پیدا می کند. در رسانه های انگلیس از جلیسی به عنوان مقصد احتمالی او نام برده می شود. بافت ناگهانی که تیم زین نظر فرانک لمپارد به آن در جدانشد اما مربیگری تیم ملی آلمان در صورتی که بواخیم بود او بعد از جام ملت های اروپا در تابستان آتی این تیم را ترک کند. نینزیک احتمال است اگر چه چندان قوی.

توخل علاوه بر رساندن پاریسی ها به فینال لیگ قهرمانان اروپا برای نخستین بار، در دو فصل کامل مربیگری در این تیم، به قهرمانی لیگ هدایت کرد. آنها در حال حاضر سوم هستند اما به نظر می رسد بیشتر به خاطر اختلاف نظرهای جدی با هیأت مدیره باشگاه که به دوران کارش در دورتموند هم پایان داد، از باری سن زمین اخراج شده است.

توخل فصل، توخل گل کرد از اینکه توهمندترین باشگاه جهان به مالکیت فطری ها هیچ خرید بزرگی نداشته. اگر همینطور ادامه دهیم نمی توانیم دیگر دربار رسیدن به هدف های بزرگ حرف بزنیم. شاید هم بتوانیم اما دیگر نباید از این تیم گوچه شد همان انتظارات را داشته باشیم.»

سال ۲۰۱۷ به قهرمانی جام حذفی رسید اما رابطه اش با مقامات باشگاه جای کشیده شد که دیگر نتوانستند با هم کار کنند. هانس بواخیم واترکه مدیرعامل دورتموند ماه گذشته گفت: «توخل مربی خیلی خوبی است که نتوانایی بالایی در زمین دارد اما گاهی اوضاع رو به راه نیست. من او را دلمن خودم نمی دانم، توماس آدم سخت و مربی قوی العاده ای است.»

واترکه ناراحت بود از اینکه توخل گفته تیم در تصمیم گیری برای حضور در یک بازی لیگ قهرمانان بعد از انجاریسمب در نزدیکی اتوبوس تیم در سال ۲۰۱۷، نقش داشته. واترکه با تأکید بر اینکه میان توخل و او اختلاف نظر جدی وجود دارد، گفت به بازیکنان فرصت داده شده که بازی نکنند.

برای جدایی از تیم در پایان این رقابت ها رو به افزایش است. اگر تیم بی ثبات آلمان همه را شگفت زده کند و بدرخشد، لوم می تواند سر بلند پیشتر را ترک کند و اگر نه، فدراسیون فوتبال آلمان شاید گزینه ای غیر از اخراج او نداشته باشد یا آنکه قراردادش تا جام جهانی ۲۰۲۲ قسط اعتبار دارد. اگر لوم بعد از یورو از تیم ملی آلمان برود، چه کسی امیل است در فاصله ۱۶ ماه تا جام جهانی این پست را در اختیار بگیرد؟ تعویق یورو به معنای آن است که تورنمنت های بزرگ در دو سال پشت سر هم برگزار می شود و اگر چه جام جهانی فقط در زمستان است اما مربی جدید زمان زیادی در اختیار ندارد.

شاید این چارچوب زمانی، فدراسیون را مجاب کند که قراردادی کوتاه مدت با توخل ببندد. ممکن است توخل در آلمان تحول ایجاد کند بدون اینکه فدراسیون مجبور شود با مربی که همواره با بالا دستی هایش درگیر است، قرارداد بلند مدت ببندد. درخشش در جام جهانی و بعد آزادی و دنبال کردن گزینه های دیگر شاید برای توخل هم جذاب باشد. اما باید دید آیا تا پایان ورو و تصمیم گیری فدراسیون منتظر می ماند یا امثال جلیسی جواب مثبت می دهد. مربی های تراز اول آلمانی زیاد هستند، کلوب، هانسی فایرک، یولین ناگلزمان لایبزیگ و مارکو رز بوروسیا مونشن گلاادباخ، توخل عضو دیگر این گروه است و در سترس، فدراسیون شانس زیادی برای رسیدن به چهار تیمی دیگر ندارد. بله فلیک دستیار لوم در جام جهانی ۲۰۱۴ بوده و بعد از سه گانه اش در نخستین فصل مربیگری در بایرن بهترین گزینه است اما باید دید آیا او میل دارد چنانچه لومواخری شود.

توخل زیاد بیکار نمی ماند مگر اینکه خودش بخواهد. او از یونیس لیگا عبور کرده، حالا باید فدراسیون فوتبال آلمان و باشگاه هلی مانند جلیسی تصمیم بگیرند درباره اینکه روی او ریسک کنند.

منبع: دوپچه وله

چه کسی امیل است بعد از یورو و در فاصله ۱۶ ماه تا جام جهانی، مربی آلمان شود؟ شاید به همین دلیل فدراسیون مجاب شود که قراردادی کوتاه مدت با توخل ببندد

فرار داد کوتاه مدت فدراسیون مربیگری تیم ملی آلمان چطور؟ لوم قطعاً تا یورو می ماند اما فشار بر مربی قهرمان جهان در سال ۲۰۱۴ توخل ببندد

منبع: دلیلی میل

سوره

شب تلخ جانیس، برد مقتدرانه میلوایکی باکس رگوردار پرتاب سه امتیازی

فراهم شد در نخستین دیدار میان دو تیم بعد از یلی آف فصل گذشته که میامی در پنج بازی به سود خود پایان داد.

اریک اسپولستر مری هییت گفت: «مثل اینکه ۸۰ روز به این بازی فکر کرده بودم.»

این بزرگترین پیروزی خارج از خانه تاریخ باکس بود و از رکورد قبلی که با ۳۹ امتیاز اختلاف در نیویورک در سال ۱۹۸۷ به دست آمد، عبور کرد. باخت با ۴۷ امتیاز اختلاف هم با دومین باخت بد هییت برابر شد.

این تیم در اولین فصل حضورش در NBA در سال ۱۹۸۸ با نتیجه ۹۱-۱۳۸ به اس آنجلس لیکرز و ستاره اش بت رابلی باخت اما بدترین شکست تاریخ این تیم در سال ۱۹۹۱ با نتیجه ۸۰-۱۴۸ برابر کلیولند کوالیرز بود.

باکس در نیمه اول این بازی ۱۶ پرتاب سه امتیازی موفق داشت که در تاریخ این باشگاه بی سابقه بود. تکلیف سه بازی آخر این تیم خیلی قبل ازبوق آخرین شونده، این تیم در کریسمس ۳۹ امتیاز اختلاف کلدن استیت را برید، یکشنبه با ۲۰ امتیاز اختلاف به نیویورک باخت و حالا این بازی.

هییت در این بازی ۱۰۰ هوادار داشت که همه خانواده و دوستان بازیکنان و کارکنان بودند.

در این دیدار همچنین به روند ۱۰۸ بازی در فصل عادی و ۱۳۲ مسابقه در مجموع که آنتونو کومب حداقل ۱۰ امتیاز گرفته بود، پایان داده شد.

آخرین بازی تقریباً چهار سال پیش در یک بازی کمتر از ۱۰ امتیاز گرفته بود.

گزارش

نقش مهم برونو فرناندس در تیم سولشر

کانتونای جدید منچستر

مذاوت از بقیه بازیکنان یونایتد، فقل خط دفاعی حریف را باز کند. بازی مقابل ولوروسترین نمایش فرناندس نبود و به همین دلیل بود که یونایتد هم تا میماند بازی کرد. در واقع او بهترین فرصت یونایتد در نیمه اول را از دست داد و شوش را مستقیم به سمت روی پاتریسوز داد که فرناندس به خودش اجازه نداد که تا میماند شود. او از جریان بازی خارج نشد. اوتوپ رابیش از پیش خواست و تلاش بسیاری کرد که نیمش را به موقعیت برساند. تعجبی ندارد که او بود که پاس عمقی داد که منجر به گل پیروزی بخش تیمش شد.

سولشر پس از بازی گفت: «برگشتم به اولین بازی برونو مقابل ولوروسترین. ما حالا نیم متفاوتی هستیم و از نظر روانی و فیزیکی بهتر بازی فرناندس بازیکنی است که آنها را به پیش برد و از آنها تیم بهتر ساخت.» این بازیکن ۳۶ ساله ستاره تیمی است که بازیکن بزرگ کل منار. او از زمان بازی با ولوروستر در تمامی ۲۹ دیدار یونایتد در لیگ برتر حضور داشته و ۲۸ دیدار بازیکن ترکیب ثابت بوده است. زمانی که اوله گونار سولشر بازی با یوست بروم در ۲ ژانویه را از دست می دهد اما به بازی با نیوکاسل در جام حذفی که یک هفته بعدتر برگزار می شود، می رسد.

این خبرهای بسیار خوبی برای آرتا است که حالا مشکلاته منتظر سال ۲۰۲۱ است. او امیدوار است که بدترین روزهایش در آرتا را پشت سر گذاشته باشد. منبع: دلیلی میل

تغییر شرایط آرتال در یک هفته اخیر ناگهان، امید

از شش تیم اول جدول به تنها شش امتیاز کاهش یافته است. یک هفته پیش، این حس وجود داشته که ممکن است آرتال در این فصل دچار شکستی شود اما در مرکز میدان ففاتی زیادی را رقم خواهد زد و باعث خواهد شد یوپیالی آرتال در این منطقه حتی بیشتر هم شود.

منبع: دلیلی میل

